

OHAŘÁČEK

Číslo: 4
Ročník: 2009
Vydavatel: OÚ Ohaře

Svolávám Tě já, jen povstaň, ohařský lide!

Vstaň i tehdy, jsi-li v ekonomické krizi, chřipce či sociální bídě.

*Jen neboj, zvedni pohled směle výš a výše,
i když duše Tvá z hodnotářů zemských rdí se a kyše.*

*Leč vyřvává tu a zase tam kdejaký
mrzký holomek: „Peníze sem!“
A vy? Vy nemáte na střechu,
natož na domek,
Vždyť ani kobyly už kovat nemá kdo,
prstíčkem škrábeme na peněženky dno.*

*Nepropadejme panice,
zahleďme se blíž, na klid a mír naší vesnice.*

*Na návsi já, jak trubač na Vás trúbím a naději milého počtení Vám slúbím.
Jen vstupte, račte směle dál, Ohařský zpravodaj připravený pro Vás mám.*

*Nečekej, nasliň prst a otoč stranou,
naskoč na příběh můj, jak na kobyly vranou...*

Věc obecní, psáno roku 2009

19. 5. se narodila Anička Prokůpková

31. 7. se narodil Pepíček Kolínský

5. 11. se narodila Gituška Holzhauserová

24. 10. se narodil Dominiček Vít

Máte to největší štěstí na světě, není nic hezčího než úsměv dítěte.

18. 4. 2009 uzavřeli manželství Jana Hrábková a Milan Holzhauser

5. 9. 2009 se oženil Jan Burda

19. 9. 2009 vstoupila do stavu manželského Hana Daňková, nyní Chloupková

*Zlatý kroužek navždy spojí, láska slaví vítězství
a my z upřímného srdce přejeme šťastné manželství.*

Své životní jubileum oslavili:

Bulíčková Jiřina

Forejt Josef

Tuláček Jan

Doležalová Helena

Jeřábková Ludmila

Kotrbová Libuše

Mazura Václav

Špinková Věra

Hamplová Iva

Fraňková Krista

Sixtová Věra

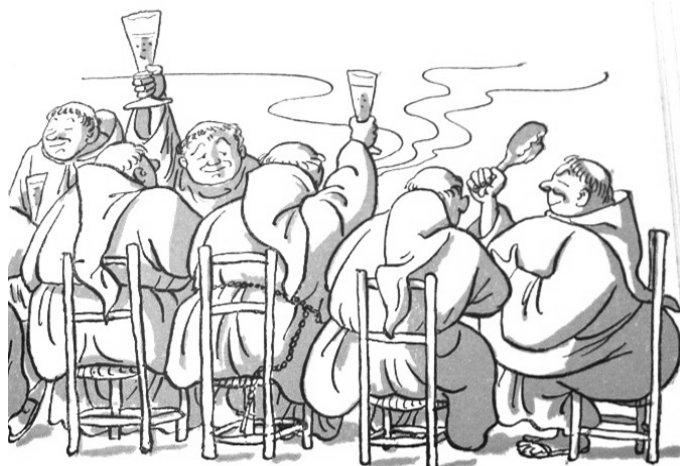
Jiroudková Marie

Fryč Bořivoj

Landgráfová Marie

Lehota Štefan

Havel Jaroslav

*Ač prosté je přání moje,
však z upřímného srdce pochází,*

*ať pevné je zdraví Vaše,
nechť štěstí Vás provází.*

Titul získali:

Ing. Michal Kolínský – pozóóór – s červeným diplomem

Bc. Lad'ka Netíková

Odmaturovali:

Michal Obešlo

Tomáš Březina

S každým koncem jiné začíná

K trvalému pobytu se přihlásili:

Pavelková Vladimíra a Jořenek Květoslav na č.p. 116

Valná Dana na č.p. 124

Pačesová Olga, Veronika a Marie na č.p. 139

Kettnerovi - Vladimír, Vlasta, Martin, na č.p. 59

Puldová Vlasta na č.p. 59

Klimeš Josef na č.p. 151

Fenyková Jana na č.p. 144

Suchánkovi – Tomáš, Daniela, na č.p. 14

Navždy nás opustili:

Tomášek Jaroslav

Mazura Václav

Tomášková Lenka

Kdo žije v srdcích svých milých, neumírá!

Z listin obecních spisů

1) Poplatky - prominutí nedoplatků 2006, 2007, 2008 – do dnešního dne nám občané dluží na poplatcích 10 020,- Kč. Starostka předložila OZ návrh na zrušení nevymahatelných pohledávek za r. 2006, 2007, 2008 ve výši 5 520,- Kč. (Dvořáková M., Hájek J., Hlavatý J., Stachowská A., Stejkoza J., Svoboda V.)

2) Povodně 2009 – fin. příspěvek – starostka předložila OZ návrh na zaslání finančního příspěvku z rozpočtu naší obce obci postižené povodněmi ve výši 20 000, Kč. Vybrala ZŠ a MŠ v Markvarticích na Děčínsku, kde byla poškozena tělocvična.

3) Firma STRABAG – nabídka na Slepou ulici a chodník

První nabídka byla vypracována firmou SILMEX a byla vyšší než druhá nabídka, kterou vypracovala firma STRABAG. Nabídka firmy STRABAG je pro obec výhodnější. Materiál ve výši 500 000,- Kč zajistí zdarma firma BOHEMIA ASFALT, která provozuje obalovnu. OZ souhlasí s oslovením firmy STRABAG na opravu Slepé ulice a chodníku a s podepsáním smlouvy o dílo.

4) SOP – požadavek náhrady škody – poškození vydlážděné plochy auty firmy SOP, a. s. při vysypávání kontejnerů na plast, sklo a papír ve Slepé ulici. OZ bude požadovat náhradu škody ve výši 20 000,- Kč.

5) Organizování veřejné služby – Ministerstvo práce a soc. věcí zavedlo organizování veřejné služby pro lidi dlouhodobě nezaměstnané s příjmem dávek na hranici existenčního minima, tzv. hmotné nouze. Pro obce je organizování této služby dobrovolné a bez nákladů. Jediným výdajem je uzavření pojištění odpovědnosti za škodu na majetku a zdraví (cca 1000,- Kč/rok). Lidé na hranici životního minima se mohou sami přihlásit na OÚ, uzavřít s obcí smlouvu a odpracovat alespoň 20 hod. měsíčně. Následně budou dostávat vyšší dávky.

6) Dotace pro knihovnu – na účet obce přišla částka 20 000,- Kč na zakoupení nového nábytku pro čtenářský koutek do knihovny. Starostka oslovila pana knihovníka, co by bylo vhodné zakoupit, p. Strejcius nový nábytek nechce. I přes nesouhlas p. Strejciuse bude nábytek pro knihovnu nakoupen, jinak by se musela dotace vrátit v plné výši a v dalších letech bychom dotaci na knihovnu už nedostali.

7) PROTECO AGRO – darování 2 regálů – firma PROTECO AGRO věnovala bezplatně 2 stojany na knihy pro knihovnu v Ohařích při příležitosti 40 let činnosti knihovníka p. Strejciuse v místní knihovně.

8) Žádost na Krajský úřad o zřízení nové autobusové zastávky na znamení – u hřbitova.

9) Dne 16. 11. 2009 proběhla **dílčí kontrola hospodaření** obce Ohaře za rok 2009. Kontrolu provedli pracovníci Krajského úřadu Středočeského kraje. Nebyly zjištěny nedostatky a závady. Účetní Ivaně Lhotákové byla vyslovena velká pochvala za vedení účetnictví.

10) Vyúčtování grantu na ošetření lip - grant ve výši 200 000,- Kč získala obec z programu Partnerství pro Kolínsko. Program finančně podporuje už několik let společnost TPCA Kolín. Celkové náklady na projekt činily 253 470,- Kč. Ošetření lip bylo ukončeno 2. listopadu 2009. Poslední úklid po štěpkování proběhl 16. listopadu 2009.

11) Nejpozději do konce března 2010 bude **vysázeno 6 nových lip**. Lípy vysadí p. Michálek, p. Valášek a p. Suchý jako náhradu za dřevo z pokácených lip. Původně měl každý vysadit jednu lípu. Protože se panu Michálkovi podařilo sehnat lípy menší, každý z nich souhlasil s vysázením 2 lip. Místo k výsadě určí p. Klepal.

12) Smlouva o poskytnutí a nákupu reklamního prostoru, firma Remmark – zajišťuje reklamu pro Českou poštu – v rámci projektu, který se realizoval v letošním roce v naší obci (ošetření lip), je možné na 3 měsíce umístit na nejvíc frekventované místo v obci reklamní tabuli s nápisem Česká pošta lidem. Naše žádost byla vybrána, firma si vybrala umístění reklamní tabule mezi zastávku autobusu a křížek, dodá tabuli i stojany, OÚ musí stojany a tabuli s reklamou přidělat do konce měsíce září. Za to bude zaslána na účet obce částka 70 000,- Kč.

13) Nejlepší čtenář – dítě, dospělý - ze zápisů v kronice bylo zjištěno, že se v minulosti vyhlašoval nejlepší čtenář. OZ rozhodlo tuto tradici obnovit. Nejlepším čtenářům v kategorii „Nejlepší čtenář – dospělý“ a „Nejlepší čtenář – dítě“ bude věnována poukázka v hodnotě 500,- na zakoupení knihy dle vlastního výběru.

14) Pojištění kabin – pojištění budovy kabin na částku 2 050 000,- Kč pro případ živelních událostí, roční poplatek bude činit 1263,- Kč, pojištění budovy kabin bylo přidáno do smlouvy, kde je pojištěna budova OÚ, MŠ a požární zbrojnice.

15) Projekt MŠ – Nadace ČEZ, Podpora regionů na rok 2010 – vybavení herny MŠ. Žádost paní ředitelky o zafinancování projektu z prostředků na provoz školky. Pokud MŠ dotaci dostane, bude muset projekt nejdříve zrealizovat. Teprve po ukončení projektu budou finanční prostředky z Nadace ČEZ zaslány na účet MŠ. Tím se peníze vrátí a budou k dispozici k financování provozních nákladů školky.

Kříž v polích

Stojí tam, tam mezi poli,
nic jiného než do kříže sbité krovy.
Však pro někoho víc, než lze popsat slovem,
pro jiného oltář mezi člověkem a Bohem.

Ten, co přikované ruce k nebi vzpíná,
jenž snad beznadějí nadějí stíná.
Ten, který hříchy světa smývá.
Má ještě význam,
když lidskosti už nad ránem se stmívá?

L.N.

Z kroniky:

Na levé straně silnice z Ohař do Chřčic stojí kříž. Byl sem přemístěn při stavbě silnice r. 1954. Původně, když tu ještě bývala trvale rozblácená a rozježděná cesta, stával níže k jihu, v místech, kde bývala bezedná bažina a tůň.

Již od pradávna se lidé tomu místu vyhýbali. Bylo tu téměř neustále zamlženo, zvláště na jaře a na podzim. Běda tomu, kdo to tu neznal a chtěl tudy přejít nebo přejet.

Jednou za podzimního večera tam vjel forman s fúrou. Lidé sice zaslechli volání o pomoc, ale když tam doběhli, uviděli už jen hlavu koně, který ji marně vzpínal, než zmizel v hlubině.

A také tu prý strašilo. Zjevoval se tu bezhlavý pes a za noci tu tančily svůdné panny, jejich vlasy zářily jako zlato. Jestliže se někdo dal jimi lákat a přiblížil se k jejich reji a dokonce se chtěl některé zmocnit, zahynul v hlubinách bezedné tůně.

Nejednoho nočního chodce, kde se vzala, tu se vzala, doprovázela bělostná postava mladé dívky prosebně vzpínající ruce. Nikdo se však neodvážil k ní přiblížit. Mnozí pak vyprávěli, jak se lítostivě skláněla k zemi, jak pozvolna mizela, až zmizela docela.

Od té doby, co tu byl postaven kříž, všechna zjevení ustala.

Pan Tomášek, bydlící na kopci mi vyprávěl, jak za mlada chodívali děkovat ke kříži za úrodu. Nosili s sebou korouhve, ty, co doteď ještě stojí v kostele. „A do nich, když fouknul vítr, to měl člověk co dělat, aby se vzpříma udržel.“

Ted' něco o tom, proč kříž byl postaven:

Na původním dřevě kříže, jež už bylo zpuchřelé a při přemístování kříže nahrazeno novým, bylo neumělou rukou vyřezáno: „A.N. 1898.“

Kříž ten dala postavit Anna Netíková z Ohař č.51, když její nejmladší syn, šestý ze sedmi dětí, které zůstaly na živu, a jehož zaslíbila Bohu, ze semináře uprchl a nikdo nevěděl kam.

Na radu tehdejšího faráře P. Jana Nováka dala nešťastná matka postavit ten kříž.

Po několika letech, když už kříž u cesty byl postaven a vysvěcen, se v noci bývalý seminarista Čeněk Netík objevil u svého bratra Jana Netíka v Ohařích č. 32. Byl zubožený, roztrhaný a bos. Nikomu ve vsi se neukázal. Jenom matka jej navštívila. Na lodi, kde dělal topiče, projel svět a dostal se až do Austrálie a odtud zpět do Evropy a pěšky do Ohař. Když se trochu zotavil a bratr Jan mu dal nový oblek a boty a matka sehnala něco peněz, odešel zase do světa. Jako výborný hudebník, trumpetista se dostal ve Francii k vojenské hudbě. Ve Francii se i oženil. Po letech, kdy už jeho matka nežila, poslal do Ohař svou fotografii s věnováním. Stojí tam v podobě švarného francouzského důstojníka. Fotografii tu má jeho neter' dnes 79letá Marie Pospíšilová, vdova po řídícím učiteli Josefu Pospíšilovi z Ohař (č. 48).

Ač jsme hledali, sháněli, pídili se - fotografii jsme už nenašli. Bůhví, kde je jí konec. Možná poléhavá někde v rohu, v prachu, na nějaké té ohařské půdě.

A tak se vraťme zpět. Dřevo starého kříže si o výměnu už nějaký čas říkalo. Trámy byly popraskané a zatékající voda dělala své. A tak roku 1996 byl původní kříž, který zmiňuje kronika, nahrazen novým. Rodina Svobodova s pomocí mého táty a tehdejších kluků z fary vložila do země ten, jenž tam stojí do dnešní doby. Na zadní straně kříže je tepaná rytina s iniciály V. S. – Vítek Svoboda.

V nedávné době byly provedeny další úpravy. Pan Peřina přemaloval Ježíše Krista a pan Klepal upevnil malbu na kříž. Skromný malíř nepožadoval žádné honoráře za práci. Žádal jen, aby bylo místo vysvěceno. Uvidíme, zda se jeho přání vyplní a pan farář jeho dílu opravdu požehná.

Nemohu opomenout i práci pana Suchánka, jenž postavil kolem kříže nové oplocení. To staré už také pamatovalo víc než jen loňské zimy.

Tak, až nebude co na práci - snad i tento stav někdy nastane - zajděte se tam podívat, za zkouknutí to rozhodně stojí.

Hlahol vzpomínek

Jdu si tichou ulicí, noha mine nohu – pravidelně, jak ručička kývajícího se metronomu. Bez zájmu, bez zaujetí, bez dojmu. Dnes je zvláštně, tak jakoby prázdno, dnešní den se mi

nejspíš do paměti nevstiskne – nebude mít čím. Něco jako stopa bez obrysu, něco jako dopis bez podpisu.

A možná přeci jen, pojd'te, povím Vám...
Chci Vám předat příběh, ale bez zápletky,
to předem raděj vzpomínám.
Chci Vám říkat historii, však nevzpomenu
dat,
chci vyprávět o člověku,
jenž zlato příběhem dokázal mi dát.

„Halóó, jste doma? No ták, halóó.“ Ťuk, ťuk.

„Holka, to musíš pořádně,“ ozve se mi za zády ženský hlas, „takhle se tam nedotlučeš“. „Pane Tomášek, jste doma?“ Buch, buch, upozorňuje kolemjdoucí paní na mou přítomnost poněkud hurtovněji. „Jo, jo, děkuju, támhle už jdou,“ odvětim a už mám oči jen pro chlapíka jdoucího mi vstříc. „Jen pojd', pojd' dál“. „To máme dnes počasí, co?“ začínám rozhovor poněkud rozbředlým tématem a spoléhám na sáhodlouhou odpověď, na kterou bych výřečně navázala. „Tak, tak“, odvěti mi pan Tomášek.

Takhle to nějak začalo. Ano, rozhodla jsem si popovídat s panem Tomáškem, však víte, jak bydlí i se svou paní na kopci. Tušíte? Správně. Přesně ti, jak sedávají v létě na lavičce pod tou hrušní, co jim tam stojí před domem.

Poslušně usedám na židlici, která je mi přistrčena. Mají to tu pěkné, útulné. Vyhrátá jizba choulí do své náruče ty dva - manžele Tomáškovíc, co tu sedí naproti sobě. „Tak začneme.“ A také že ano. Vedle témat politických, teoretických i praktických, rozmluv o dnešní mládeži, době, a snad i do dřeva zatlouklé skobě jsme si povídali o mládí a té naší milé, malé vísce. Předvádím však jen souhrn stručný, neb rozmluva to byla dlouhá, snaha použít tu jazyk zvučný, byla pouhá moje touha.

„To když jsme bývali ještě kluci, nemívali jsme ta dětská kola, jak na nich drandí ti nynější mladí,“ začíná vyprávět pan Tomášek. „Musili jsme jezdit na těch dospěláckých. Provlíkli jsme se pod rámem, jinak bychom nedostali na šlapky a držíce se zespoda za řídítka jsme jezdili po vesnici. Tehdáž jsem vozil noviny, třeba tam nahoru, k hájovně. Buď Večerník nebo Svobodné slovo. Měly 4 listy a stály 20 halířů. Jóó, milá zlatá, tehdáž stálo 5 rohlíků korunu a týdenka do Kolína 9 korun, né jako teď“. Milá zlatá jen chápavě pokývala hlavou.

„Ani před válkou to nebývala jednoduchá doba. Moje maminka vydělávala nejvíc ve žních, nebo když se mlátilo. Dávali jí 8 korun na den. Také si pamatuji, když vztyčovali v obci elektrické sloupy. To bylo, když Čenda ještě starostoval. Chodívali jsme pozorovat ty

chlapy, co na tom d'áli. V našich očích to byli sakra frajeři. Vždy tam byl nějakej, co měl na provázku závažíčko a ukazoval doprava a doleva, aby sloupy stály narovno v zemi. Jóó, tehda to měli ve voku. Za Čendy se představoval i hřbitov, v sedmadvacátým roce, to mi bylo 9 roků. Dušičky co Dušičky tam Glanzovi prodávali bílý listopády.“

„Ptáš se co škola? No, to nás kdysi učil pan Drábek a ten nás naučil i stromy roubovat. Pak vzpomínám na řídícího učitele Šafkana. Ten zasej hrál na varhany. Tehda jsme se museli povinně modlit. To bylo v jednom. Jak jsme nešli do kostela, hned to věděli ve škole. Chodil jsem i ministrovat, farářoval pan Rudolf Vávra, pak šel Janák, Svoboda a pak..to už nevím. V zimě jsme jako kluci chodili s panem učitelem Pospíšilem sáňkovat. Vždycky jsme ho ze sání vyklepali a bylo.“ Potutelně se usmívá pan Tomášek...“To bejvávalo sněhu. Bud' jsme chodívali tam za hřbitov na Pertova pole, nebo na Kostelík. To se dóle u Špinků otevřely vrata a my jim jezdili na saních až na dvůr.“

„A víš ty, vůbec, co je korzo?“ padla otázka na mě. „Korzo, korzo..., to mi nic neříká, maximálně tak torzo, ale to jsem někde jinde.“ „Na Korzo vždycky chodívali nezadaný lidi,“ nečeká se na mou odpověď, „chodívali od hájovny až k dománovickým smrkům a my jako malí jsme je potajmu špízovali, jak se miliskujou a vodijou za ruce.“

„Zaslechla jsem,“ ujímám se na chvíli slova, „že jsme tu v Ohařích měli i Baťu.“ „No joo, tehda tu byl Baťa, pekaři, krámy, tep, 3 holiči, sedláři, kováři – ten stával, co je tam teď Bulíček. A taky kolář. Ten byl zase co jsou Robovskovi. Taky tu bývala Lomičova zásobarna, tam na vašem konci. V té době byly taky Ohaře mnohem větší, kolem 1000 obyvatel mívaly. Ale ti nejchudší lidi bývali směrem na kopec. Tam bývala tak zvaná pachtovaná pole, ta se pronajímala a lidi se z nich živili.“

„Tam, směrem k Průhonu, na rybníku, tam dřív stával jen takový domeček a studnička. To tehda patřilo k zámku – k Rychterovu dvoru. Tam začínala Bačovka, struha co vede k Průhonu. Říkalo se, že tam teče voda, jako mají v Poděbradech. Teprve před nějakýma 40 lety jistej Bráborec ze Žiželic sjednal brigádu a udělali z toho hasičskou nádrž, podobnou tomu, co tam je doted'.“

„No, a já? Já jsem se chtěl učit na automontéra, já měl rád takovou tu techniku. Po válce jsem pracoval v Tesle, tehda se tomu říkalo Prchalka. Když jsem nastupoval, mívala 390 lidí. A když jsem odcházel, měla zaměstnanců 3500. Však já tam taky pracoval 42 a půl roků. V sedmatřicátým jsem si koupil auto – Bejbynu. Znáš to? Praga Baby. Měla místo sedačky jen takovou bedýnku a konstrukce tehda byla ještě dřevěná.“

No, spoustu, spoustu mi toho pan Tomášek napovídal. Však napsat sem vše, to by vydalo ještě na dobrých pár desítek stran. Říká se, v nejlepším přestat.

Když jsme se loučili, zahleděla jsem se na tu alej lip a ten milý chlapík, co za mnou zavíral dvířka, jako by mi četl myšlenky, podotknul: „Jo, bývaly jiné, když jsem se roku 1918 narodil.“

Lípy, co korunu nosí vzpříma,
co kořeny zapouští a ohařská zem s oporou je svírá,
co šíří kmene, jak mladý jinoch ramena má
a kůru vrásčitou, jak stařeny duše, co tíhu života zná....(L.N)

Pozn. Pan Tomášek se narodil 28. března za dob císaře pána, zkrátka za Rakousko-Uherska!!!

Skutky lidu ohařského

Náš „VIA projekt“

Helejte se, řeknu to narovinu, naprosto bez okolků, vybalím to na Vás, jak si to tu stojí a leží, bez nějakých vytáček a slovních zádrhelů, žádný zdlouhavý nic neříkající úvody, co akorát zdržují od faktů, které chcete vědět, a proto...

Připraveni?

Dostali jsme 210 000 Kč od Nadace VIA

Co za tím vězí? Máme možnost změnit určité části obce k obrazu svému. Nejsou to jen řeči, tady se začnou dít nevídané věci. Vy víte svý, názor máte, chcete něco změnit, tak neseďte doma a proměňte chtíč v realitu.

Přijďte 30. ledna 2010 na OÚ!!!!!!

Rok v mateřské školce

Ve svých zpravodajských přípravách jsem se vydala i do naší mateřinky. Na chodbě postavičky z recyklovaných produktů, po stěnách obrázky a zvědavé pohledy školčat mě provedly chodbou, až za paní Ivetou Dudkovou. Čeho všeho dosáhly? To nabízím zde - shrnutí úspěchů:

Od 13. do 15. února byla paní ředitelka pozvána na Mezinárodní eTwinning konferenci, která se při příležitosti našeho předsednictví EU konala v Praze. Zde paní Dudková reprezentovala Kolín. Naše školka byla vybrána mezi 10 nejlepších z celé České republiky a to v konkurenci se základními i středními školami.

V září na děti čekaly nové herní prvky na zahradě mateřské školy, které z Programu obnovy venkova zakoupila obec Ohaře. Zahrada se stala místem zábavy a pohybového vyžití pro děti předškolního věku.

Dále školka obdržela ve spolupráci se starostou Němčic panem Vackem nadační příspěvek ve výši 78 675,- na počítačové vybavení a interaktivní tabuli do herny dětí. Tuto finanční podporu poskytla automobilka TPCA. Tímto posíláme jeden veliký, bezmezný, srdečný, vřelý dík. A o čem že ten grant je? Předávám slovo paní ředitelce:

" Evropany už od mateřské školy "

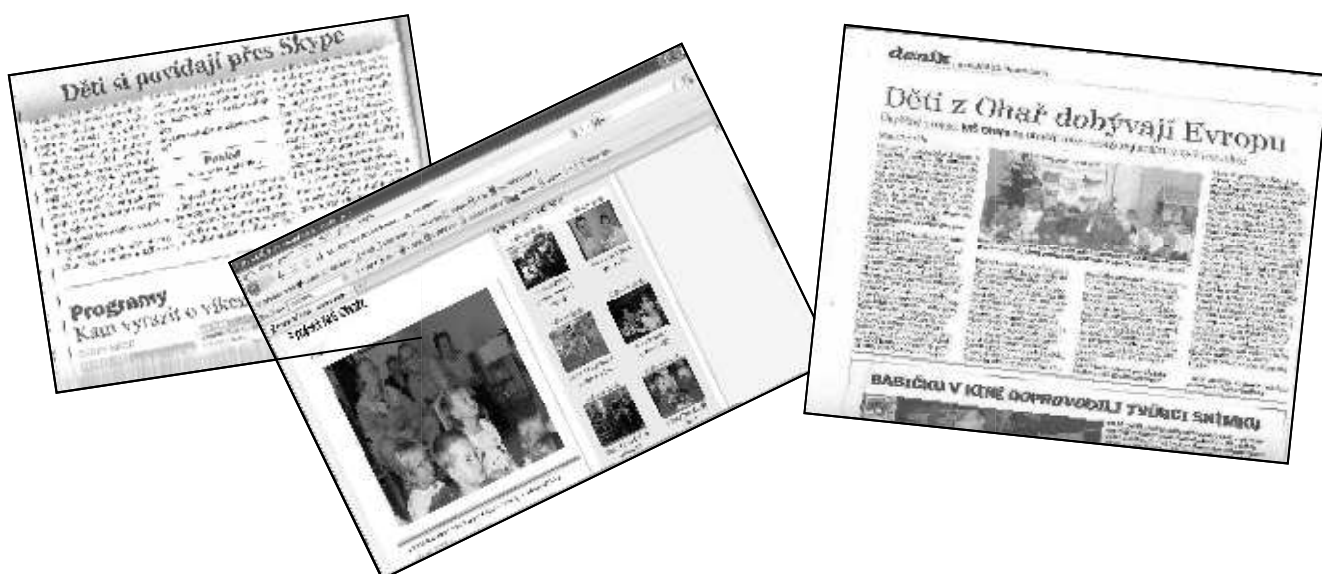
19.11.2009 proběhla v Mateřské škole Ohaře veřejná prezentace projektu "Evropany už od mateřské školy". Tento projekt byl uskutečněn v rámci grantového programu Partnerství pro Kolínsko, který finančně podporuje automobilka TPCA. Projev pana Bernarda Million-Rosseau, viceprezidenta TPCA, byl velmi spontánní a ocenil v něm můj zájem o celkovou vzdělanost dětí a bylo patrné, že se mu ukázka velmi líbila. Prezentace se zúčastnil i pan Radek Kňava z tiskového oddělení TPCA, paní Zuzana Kyjovská, grantová manažerka Nadace Partnerství, a starostové obcí, jejichž děti MŠ Ohaře navštěvují.

Realizace projektu přispěla k modernizaci předškolního zařízení. Obec Němčice v čele s panem Milanem Vackem, který podal v dubnu 2009 žádost o udělení grantu, pomohla zkvalitnit vybavenost MŠ Ohaře. Svým vstřícným gestem potvrdila spolupráci v regionu a svůj zájem o školku, kterou navštěvují i děti z Němčic. K úspěšnosti projektu přispěla sponzorskými aktivitami firma DAT Kolín spol. s r.o. a pan Lukáš Barták.

Spolu se žáčky jsem veřejnosti předvedla, jak dokážu ICT využívat při výchovně vzdělávacích činnostech, ve kterých se plynule prolíná výuka angličtiny. Předškolní děti využily interaktivní tabuli ke kreslení, k opakování slovíček a k řešení rébusů. Prostřednictvím internetu jsme se pozdravily s naší partnerskou školkou ve skotském Grangemouth. Můj dík za úspěšnou akci patří i ostatním zaměstnancům MŠ, kteří mé aktivity podporují a organizačně jistí. Dopoledne v MŠ Ohaře bylo vyplněno ukázkou zábavné a moderní výuky dětí ve věku 3-6 let, kde se propojují tradiční činnosti s interaktivní výukou a hrou. Všechny naše aktivity a činnosti dne jsou pravidelně zveřejňovány na našich webových stránkách www.msohare.cz.

Iveta Dudková

Mediální propagace:

O naši školce píše MF Dnes (23. 10. 2009), Kolínský deník (9. 6., 12. 5., 23. 2. 2009)
Kolínský PRES (24.11.2009)

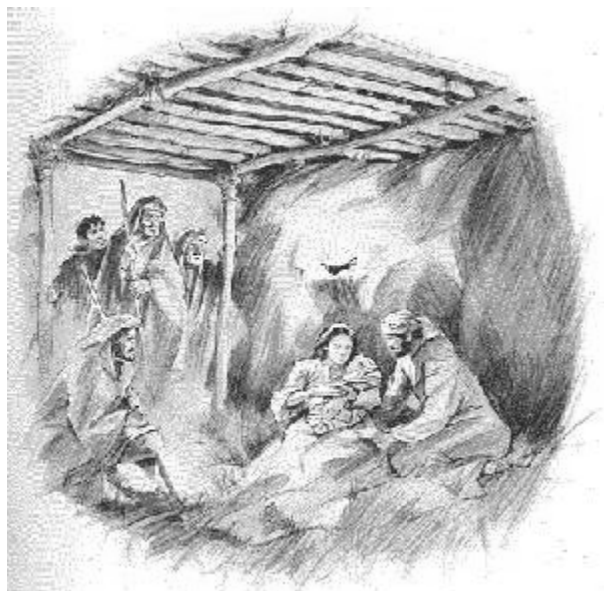
Ve školce se chystají velkolepé, takřka grandiózní oslavy.

V březnu příštího roku bude Mateřské školce 30 let!!!

V mateřské školce to prostě jede. Akce stíhají oslavy, úspěšně získané granty vytvářejí moderní a nové zázemí. Energická, a v pozitivním slova smyslu, všehoschopná ředitelka Iveta Dudková vyhlíží společně se svými ratolestmi v zářné zítřky ve školce, která nemá ve středních Čechách obdoby.

Plánuješ, plánujeme, plánujete...

Vánoční koncert

*V místním kostele se dne 27. 12.
od 15 hodin rozechvějí varhany
hudbou vánoční.*

*Slovem vytříbeným Vás provede
paní Ludmila Tvrdíková -
kronikářka obce Žehuň. Koledy
zapěje Eva Podvalová a na
varhany zahraje pan Petr Štěpán.*

Přijďte, jste srdečně zváni!

Na jaře bude beseda s Romanem Šulcem
o Libanonu a Blance Matragi, ale to je ještě daleko.

Proto připomínám, sledujte vývěsky,
ať Vám nic neunikne.

Ze všech stran a ze všech směrů

Přes týden se po vsi toulal zubožený pes, kterého se jeho původní majitel zbavil tak, že ho vysadil z auta u hájenky.

4.10.2009 byl odchycen a předán novým majitelům. Ti se o něho jisto-jistě postarají velmi dobře.

Tímto děkujeme Richterovým, kteří spontánně projevili o psa zájem.

Nemalý dík patří i Pavlu Světlinskému za pomoc při nahánění a odchytu nynějšího Alana, který již vlastní plně vybavenou lidskou smečku.

Psáno rukou „Ohařáka“

V krásné obci Ohaře chalupaříme již od roku 1983.

Celou zimu se vždy již těšíme, až budeme zase na chalupě. Ohaře jsou krásná, upravená obec s milými občany, kteří se nejen starají o úpravu a krásu svých obydlí a zahrádek před svými domy. O čistotu celé obce pečuje obecní úřad a jsme s manželkou přesvědčeni, že to jistě všichni obyvatelé i chalupáři kladně oceňují. Taky různé sportovní a kulturní akce i různé programy pro děti ukazují na příjemnou atmosféru v Ohařích. Zájem občanů o svoji historii je neobyčejný, což prokázali na výstavě o své obci v minulém roce. Výstava měla skvělou úroveň a velmi potěšila celou naši rodinu.

Ing. Bohuslav Šefčík, CSc.

Slib

Já, Ladislava Netíková, zrozena pro práci v místním zpravodajství, zde svatosvatě slibuji, že v příštím svazku listu Ohařského neopomenu zmínit i plémě myslivecké. Neb nejvyšší to ostrostřelec pan Březina mě slovem káravým připomenul, že i oni místo své tu mají a účelné funkce pro lid ohařský zastávají.

Milí Ohařáci,

blíží se konec roku 2009. I touto cestou bych ráda zhodnotila, co se nám za ten rok povedlo a co ne. Začnu od konce, protože je to čerstvější a člověku se lépe vybavují skutečnosti. Získali jsme tento rok už druhý grant pro obec z nadace. Na jaře to byl grant z Nadace Partnerství, který finančně podporuje už několik let společnost TPCA a nyní je to příspěvek od Nadace VIA, který financuje Nadace České spořitelny. Zaslala jsem přihlášku do programu „Místo, kde žijeme 2010“ a náš projekt „Ohařská návěs – společně vymyslíme, naplánujeme, zrealizujeme“ se natolik líbil členům hodnotící komise, že nakonec získal startovací injekci 210 000,- Kč. Co se bude dít během realizace tohoto projektu? Nástřel všeho, co by se dalo na návsi udělat, jsem napsala do přihlášky. Teď se všechno škrtá a ruší. To byly jen moje nápady, které vzešly z mé hlavy, nebo jsem si je vyslechla při rozhovorech s Vámi. Na stole nám v této chvíli leží čistý nepopsaný papír a realizovat se bude přesně to, co Vy, občané Ohař i chalupáři, ženy i muži, dospělí i děti na veřejné schůzi navrhnete. Abyste měli o čem přemýšlet dopředu a abyste neplánovali něco někam, co nebude možné do projektu zahrnout, upřesním plochy, kterých se úpravy mohou dotknout. Jsou to plochy v centru obce (u pošty, u úřadu, u obchodu, u kostela – i kostelní dvorek, u zastávky – i za ní), plochy kolem hasičské zbrojnice a dětského hřiště a parčík, který je na konci Slepky. Nic nebrání tomu, přemýšlet i o Slepce jako takové. Co kde chybí? Co zrušit? Co instalovat? Co postavit? Co zbourat? Co vykopat? Co zasadit? Co kam? Pro koho? Z jakých materiálů? Popust'te uzdu své fantazii. Nebojte se vymyslet i něco „praštěného“. Čím víc podnětů, tím lépe. Plochy důvěrně znáte. Až na parčík vzadu jsou to plochy velmi frekventované, přes které nebo kolem kterých denně chodíte. Máte jedinečnou šanci podílet se na realizaci daného projektu, a proto ji využijte. Potenciál v Ohařích určitě je, jen je schovaný na dvorku za brankou, za dveřmi domů a chalup.

Druhý grant – jarní – posloužil k ošetření všech vzrostlých stromů v obci. Myslím, že jste si toho všimli všichni. Slavnostní ukončení celé akce proběhne nejspíš koncem března za účasti čelních představitelů společnosti TPCA Kolín a Nadace Partnerství.

Tento rok jsem ještě podala za obec žádosti o dotace na Krajský úřad Středočeského kraje. Z Programu obnovy venkova, z Fondu rozvoje obcí a měst, z Fondu podpory dobrovolných hasičů a z Fondu sportu a volného času jsme nedostali ani korunu. Úspěšných bylo pouze 25% žadatelů a my jsme, bohužel, mezi nimi nebyli. Protože jsou to všechno dotace nenárokové, není možné se proti rozhodnutí hodnotících komisí a následně Zastupitelstva nebo Rady kraje odvolat. Na kraji nám dobře dopadla pouze žádost o dotaci na knihovnu. Koupili jsme nový nábytek pro čtenářský koutek. Úspěšní jsme byli rovněž na Ministerstvu pro místní rozvoj. Z dotace jsme pořídili další herní prvky na zahradu školky a nechali jsme vyrobit nová vstupní vrátka na zahradu. Z dotace Ministerstva vnitra ČR jsme zmodernizovali pracoviště Czech POINT. Když už jsem vzpomněla Ministerstvo vnitra ČR, nemohu opomenout skutečnost, že po dvou letech čekání byla vyslyšena naše žádost o připojení knihovny k internetu. Dne 11.12. 2009 jsme se dočkali. Přitom žádost jsem zasílala ještě na dnes již neexistující Ministerstvo informatiky ČR dne 10.5.2007. Někdy (ale skutečně jenom někdy) totiž platí, že kdo si počká a občas zaurguje, ten se dočká.

Určitě většina z Vás postřehla, že máme na úřadě pracoviště Czech POINT. Jeho zavedení ke konci roku 2008 nebylo vůbec snadné. S nadšením prohlašuji, že se to povedlo. Výpisy z katastru nemovitosti a výpisy z rejstříku trestů jsou mezi Vámi nejžádanější. A co víc? Zvládli jsme to sami. Bez nějakých cizích firem, které si za vše účtují nemalé finanční částky. Kolín, ten se má. Na vše má pracovníky, kteří se věnují jenom něčemu. My se na úřadě věnujeme všemu. Kolín má počítačového odborníka, bez kterého se dnes neobejde žádná firma, ale ani úřad na malé vesnici. Vše se elektronizuje. Ignorovat tento fakt nemůžeme. My? Až na nějaké „specialitky“ to umíme vyřešit sami. O zavedení datových schránek ani nehovořím.

Od tohoto roku provádíme na úřadě rovněž ověřování listin a podpisů. Děláme to pro Vás. Jenom to není tak vidět, jako když se opravuje Slepá ulice nebo chodník k hasičské zbrojnici. Tímto bych veřejně poděkovala firmě Bohemia Asphalt, která nám darovala živичnou směs právě na opravu povrchu ve Slepce. A že to odsejpalo? Kdo ráno odjel, večer se už vracel po nové vozovce. Po očištění krajnic zůstaly na zeleném prostranství dvě hromady zeminy. Kdo si chce před svým domem nevyasfaltovanou část zase zasypat zeminou, může. Někteří lidé si ale přejí ponechat kolem silnice kanálek kvůli lepšímu odtékání vody.

Od ledna jsou v provozu nové webové stránky obce. Za vším, co je na stránkách k vidění, je práce. Asi před měsícem jsme zavedli novou rubriku Příspěvky návštěvníků. Zatím nikdo nenapsal. A přitom tolik lidí toho tolik napovídá v obchodě nebo před ním. Nejspíš je problém v podmínce, aby se autor podepsal. I toto děláme pro Vás. Abyste byli informovaní co nejlépe o dění v obci i z pohodlí domova. Je pravdou, že ne všichni internet máte. Vám slouží vývěska u obecního úřadu, kterou se snažíme neustále aktualizovat, nebo rozhlas, který jsme v některých částech obce v tomto roce nechali opravit, protože hlášení nebylo srozumitelné. A zpravodaj Lad'ky Netíkové je taková třešnička na dortu.

Jsem pyšná na všechny koncerty, které se uskutečnily v našem kostele. Tento rok nebyl výjimkou. O Velikonocích to byla skladba Stabat mater od Pergolesiho v podání smyčcového kvarteta a dvou mladých zpěvaček z Prahy. Teď o Vánocích to budou koledy a vánoční písně v podání slečny Evy Podvalové. Byla si vyzkoušet tento týden s varhaníkem naše varhany. Máte se na co těšit. Zpívá nádherně.

S biskupstvím a s panem farářem jednáme už od září ohledně povolení koncertu profesora Štěpána Raka (ovládá mimořádnou techniku hry na kytaru) a známého herce Alfreda Strejčka. Kdo je znáte z rádia nebo z televize, držte nám palce, ať vše dobře dopadne, ať je můžeme v Ohařích v květnu přivítat. Byl by to mimořádný hudební zážitek.

Kdo jezdí do Polních Chrčic, určitě si povšiml nového křížku a oplocení. Někdo namítne, že to je jen taková drobnost. Má pravdu. Ale právě takové drobnosti umí velkou silou vypovědět o charakteru obce a o charakteru lidí, kteří v dané obci žijí. V posledním zápise zastupitelstva se ještě dozvíte, že podáme žádost o dotaci na opravu křížku na hřbitově. Drobnost, ale z drobností je poskládaný i náš každodenní život.

Začíná se rýsovat výstavba rodinných domů vedle cesty k rybníku. S obcí je už delší dobu ve spojení realitní kancelář, která by výstavbu rodinných domů chtěla realizovat. Není to ale vůbec snadné. Elektrické vedení v těchto místech situaci hodně komplikuje. Uvidíme.

Na květnu jsme zavedli kombinovaný svoz odpadu. I přes některé negativní reakce jsem přesvědčena o správnosti tohoto kroku. Odpad je nutné třídit, aby směsného komunálního odpadu bylo co nejméně. Likvidace tohoto druhu odpadu je totiž nejdražší a nejméně výhodná pro všechny. A tak, jak jsme si „zvykli“ na obyčejné popelnice (jejich zavedení bylo doprovázeno hodně emotivními reakcemi mnohem většího počtu občanů), tak si zvykneme i na hnědé popelnice. Chce to jen poznamenat si do kalendáře, co se vyváží který týden a v úterý ráno včas vytáhnout správnou popelnici. Slovo „včas“ bych zdůraznila. Stalo se totiž několikrát, že majitel dal popelnici před dům v čase, kdy už byly Ohaře „vysypané“.

S politováním musím konstatovat, že se nám nepodařilo podat žádost o dotaci na kanalizaci v podzimním termínu Operačního programu životního prostředí. Žádost nám připravovala firma, s kterou máme podepsanou smlouvu o dílo, a na dvou dokumentech se ještě pracovalo. Příjem žádostí měl trvat až do 5.1.2010. Stalo se však něco, co jsme vůbec nedokázali předpovědět. Takovou zkušenost jsem ještě neměla, nebylo z čeho takové závěry vyvozovat. Příjem žádostí byl zahájen 2.11.2009, ale již 4.11.2009 byl tento příjem pozastaven z důvodu naplnění alokované částky. Jaké z toho plyne poučení? V jarním termínu musíme podat žádost hned první den příjmu žádostí. Někdo z Vás se možná zeptá, proč tu žádost nepřipravíme sami. Za sebe prohlašuji, že toto není v mých silách. Žádosti jsou komplikované, vyžadují neskutečně velké množství příloh odborného charakteru. A neznám ani jeden úřad, který by si na žádost takového velkého formátu nevzal specializovanou firmu. Systém jako celek takovým firmám dokonce „fandí“, na tomto systému financování formou dotací se přizívuje neskutečně velké množství firem, které žádosti připravují a úředníků, kteří pak žádosti vyhodnocují a dotace přidělují. A čím víc lidí je na tomto způsobu obživy závislých, tím je menší šance uspět a dotaci získat bez „přímluvy“ někoho z nich. I když přípravu odborných příloh měla zajistit a bude zajišťovat firma, v žádném případě se nezříkám spoluodpovědnosti za to, že dvě přílohy k žádosti nebyly dokončené.

Vybrala jsem pouze některé aktivity obecního úřadu. Veškeré dění je obsaženo v zápisech zastupitelstva a na internetových stránkách. Tímto chci alespoň trochu očistit obecní úřad z nečinnosti. Není to pravda. Jen někteří byste možná byli radši, kdyby se realizovalo něco jiného. Ale mějte trochu pochopení a strpení. Všechno má svůj čas. Nejde udělat z ničeho vše najednou. Klidně kritizujte, ale i pochvalte. Myslím, že je za co.

„Mnoho lidí vidí minulost lepší, než byla, přítomnost horší, než je a budoucnost růžovější, než bude.“ (Marcel Pagnol)

Děkuji Vám, kteří se mnou spolupracujete. Není Vás málo. Velmi si toho považuji. Bez Vás bych to sama nezvládla. Jmenovat budu tentokrát dvě ženy, zaměstnankyně obecního úřadu, o jejichž práci jsem přesvědčena, že ji dělají dobře a mohu se na ně spolehnout – paní Ivana Lhotáková a paní Kateřina Weissarová. I ony si zaslouží Vaše uznání.

Přeji všem krásné Vánoce, zdraví a pokojný rok 2010. ...A slunce v duši.

V Ohařích, dne 16. 12. 2009

Viera Obešlová
starostka obce Ohaře

foto: Ing. L. Michálek, leden 2009

A tak příběh končí - seskočte z té kobyly.

Čas je pryč. Zás rok života jsme pozbyli.

Ještě před nedávnem jsme vejce zdobili.

A teď?

Abychom kapra v řece lovíli.

Vánoce - prastará to tradice,

kdy lidé ořechy si dávali a smíchu plná světnice.

Kam se to podělo - za humna, či les?

Vypravte se hledat, a tu lidskost znovu nalézt.

Až sednete ke stolu, kde hojnost bude všeho,

přeji jen to nejkrásnější, ať nic nepotká Vás zlého.

Tímto se s Vámi loučím, však slov už bylo dost

tichounce se odporučím – nic tu není na věčnost.

Ladka Netíková